

471

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 6 maja 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu mianowania policjantów na stopnie policyjne.

Na podstawie art. 57 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na pierwszy stopień w korpusach podoficerskim, aspiranckim i oficerskim mianuje się osoby, które spełniają wymagania określone w art. 49 i 50 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Mianowanie na wyższy stopień na podstawie art. 52 ust. 3 ustawy może nastąpić w szczególności w przypadkach:

- 1) dokonania przez policjanta czynu świadczącego o szczególnym męstwie;
- 2) zwolnienia policjanta ze służby na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy, jeżeli wyróżnił się nienaganną służbą.

2. W razie śmierci policjanta na skutek czynu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, mianowanie na wyższy stopień następuje pośmiertnie.

3. Mianowanie na wyższy stopień na podstawie art. 52 ust. 3 ustawy nie narusza uprawnień przełożonego do przedterminowego mianowania na wyższy stopień w drodze wyróżnienia.

§ 3. 1. Mianowania na stopnie policyjne dokonuje się w dniu Święta Policji, z zastrzeżeniem ust. 2—6.

2. Na stopień posterunkowego mianuje się z dniem mianowania na stanowisko służbowe.

3. Absolwentów Wyższej Szkoły Policji mianuje się na pierwszy stopień oficerski po zakończeniu przeszkolenia zawodowego lub po złożeniu egzaminu oficerskiego.

4. Absolwentów szkół policyjnych mianuje się na pierwszy stopień w korpusie podoficerów Policji oraz na pierwszy stopień w korpusie aspirantów Policji po zakończeniu przeszkolenia zawodowego lub po złożeniu egzaminu podoficerskiego bądź aspiranckiego, w terminach: 1 stycznia, 1 kwietnia, 24 lipca i 1 października.

5. Osobę przyjmowaną do służby i posiadającą stopień wojskowy mianuje się na odpowiedni stopień policyjny w dniu określonym w rozkazie o mianowaniu na stanowisko służbowe, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. W przypadku gdy mianowanie, o którym mowa w ust. 5, uzależnione zostało od odbycia przeszkolenia

zawodowego, następuje ono po odbyciu przeszkolenia wymaganego do mianowania na odpowiedni stopień policyjny.

§ 4. 1. Na stopnie w korpusie szeregowych Policji mianują przełożeni, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy.

2. Na stopnie w korpusie podoficerów Policji oraz na stopnie w korpusie aspirantów Policji mianują:

- 1) komendant wojewódzki Policji — policjantów pełniących służbę na terenie swojego działania w:
 - a) komendzie wojewódzkiej i komisariacie specjalistycznym Policji — na wniosek naczelników wydziałów (równorzędnych) tej komendy i komendanta komisariatu,
 - b) komendzie powiatowej (miejskiej) i komisariacie Policji — na wniosek komendanta powiatowego (miejskiego) i komendanta komisariatu, na których terenie działania policjanci pełnią służbę,
 - c) oddziale prewencji i pododdziale antyterrorystycznym Policji — na wniosek dowódców oddziałów i naczelnika wydziału,
 - d) ośrodka szkolenia — na wniosek kierownika tego ośrodka;
- 2) Komendant Główny Policji — policjantów pełniących służbę w Komendzie Głównej Policji — na wniosek dyrektorów biur (równorzędnych);
- 3) komendant szkoły policyjnej — policjantów pełniących służbę w szkole — na wniosek naczelników wydziałów (równorzędnych) tej szkoły.

§ 5. 1. Wnioski w sprawie mianowania na stopień oficerski przedstawiają Komendantowi Głównemu Policji:

- 1) komendant wojewódzki Policji — w stosunku do policjantów w trybie, o którym mowa w § 4 ust. 2 pkt 1,
- 2) dyrektor biura (równorzędnego) Komendy Głównej Policji — w odniesieniu do policjantów pełniących służbę w tym biurze,
- 3) komendant szkoły policyjnej — w stosunku do policjantów w trybie, o którym mowa w § 4 ust. 2 pkt 3,
- 4) Komendant Wyższej Szkoły Policji — w odniesieniu do absolwentów szkoły.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, dotyczące mianowania na pierwszy stopień oficerski Komendant Główny Policji przedstawia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

§ 6. 1. W przypadkach, w których ustawa uzależnia mianowanie na stopień oficerski od odbycia przeszkolenia zawodowego lub złożenia egzaminu oficerskiego, wnioski w sprawie skierowania policjantów na przeszkolenie zawodowe lub na egzamin oficerski składają Komendantowi Głównemu Policji przełożeni wymienieni w § 5 ust. 1 pkt 1—3.

2. W przypadkach, w których ustawa uzależnia mianowanie na stopień podoficerski lub na stopień aspirancki od odbycia przeszkolenia zawodowego lub złożenia egzaminu podoficerskiego bądź egzaminu aspiranckiego, wnioski w sprawie skierowania na przeszkolenie zawodowe lub egzamin składają komendantom szkół policyjnych przełożeni właściwi do mianowania na odpowiedni stopień policyjny.

§ 7. Mianowania osób posiadających stopnie wojskowe na odpowiednie stopnie policyjne, o których mowa w art. 56 ust. 1 ustawy, dokonują w trybie okre-

ślonym w § 4—6 przełożeni właściwi do mianowania na te stopnie.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 73/95 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 grudnia 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu mianowania na stopnie policyjne (Dz. Urz. MSW Nr 4, poz. 66)

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski

472

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 25 maja 1999 r.

w sprawie wprowadzenia czasowego zakazu noszenia broni.

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 88, poz. 554 i Nr 114, poz. 740) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zakaz noszenia broni w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 88, poz. 554 i Nr 114, poz. 740) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1990 r. w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów ustawy o broni, amunicji i materiałach wybuchowych na poszczególne rodzaje broni białej oraz przedmioty, których używanie może zagrażać bezpieczeństwu publicznemu (Dz. U. Nr 76, poz. 451 i z 1993 r. Nr 119, poz. 533), na obszarze województw:

- 1) pomorskiego — w dniach 5 i 6 czerwca 1999 r.,
- 2) warmińsko-mazurskiego — w dniach 6 i 8 czerwca 1999 r.,

- 3) wielkopolskiego — w dniach 6 i 7 czerwca 1999 r.,
- 4) kujawsko-pomorskiego — w dniu 7 czerwca 1999 r.,
- 5) podlaskiego — w dniach 7—9 czerwca 1999 r.,
- 6) mazowieckiego — w dniach 9—13 czerwca 1999 r.,
- 7) łódzkiego — w dniu 11 czerwca 1999 r.,
- 8) świętokrzyskiego — w dniu 12 czerwca 1999 r.,
- 9) lubelskiego — w dniu 12 czerwca 1999 r.,
- 10) śląskiego — w dniach 13 i 15 czerwca 1999 r.,
- 11) małopolskiego — w dniach 13—16 czerwca 1999 r.

§ 2. W przypadku ujawnienia przez funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa lub Straży Granicznej noszenia broni przez osoby objęte zakazem, o którym mowa w § 1, broń podlega odebraniu i zdeponowaniu w najbliższej jednostce Policji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

w z. B. Borusewicz

473

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 27 maja 1999 r.

w sprawie określenia sposobu oznakowania granic Pomników Zagłady i ich stref ochronnych, a także wzorów znaków wskazujących te granice.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Granice Pomników Zagłady oznacza się za pomocą tablic z napisem „POMNIK ZAGŁADY” i nazwą poszczególnych Pomników, ustaloną w art. 2 ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412),

zwanej dalej „ustawą”, umieszczanych na liniach przebiegu granic tych Pomników, określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy.

2. Wzór tablicy, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Granice stref ochronnych Pomników Zagłady oznacza się za pomocą tablic z napisem „STREFA OCHRONNA POMNIKA ZAGŁADY”, umieszczanych na liniach przebiegu granic tych stref, określonych w roz-